

VPT Ledendag 2011 in DeLaMar

'Dit vraagt nieuwe creativiteit van ons allemaal'

Ledendag DeLaMar in het decor van André van Duin. | FOTO: © ROB ACKET |

De ledendag op 26 september in DeLaMar was met bijna 200 inschrijvingen de drukst bezochte ooit in de geschiedenis van de VPT. De sfeer was vanaf het begin ontspannen en dat bleef de hele dag zo. Eerst was er de algemene ledenvergadering, daarna zagen we presentaties over DeLaMar. Dan een uitgebreide rondleiding en tot slot een buffet. Tussendoor gaven de theatertechnische leveranciers korte presentaties.

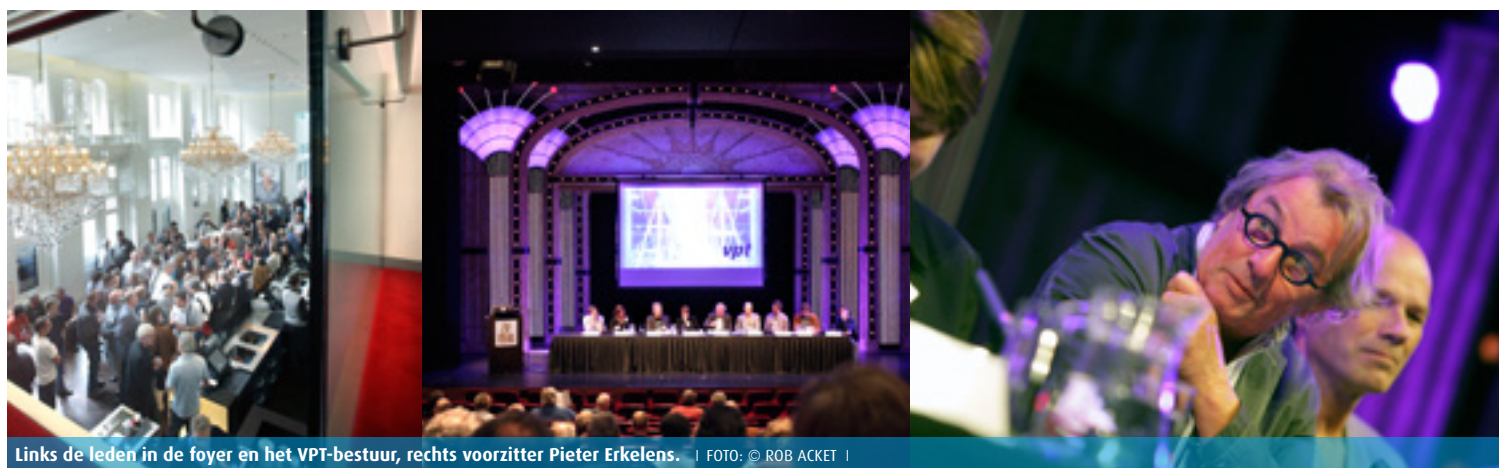
Tijdens de ledenvergadering zaten het bestuur en de directeur achter een lange tafel op het toneel, omlijst door het decor van André van Duin. Het was een fraai gezicht en toeval of niet, saai werd het nooit. Een ledenvergadering is een soort mini-volksraadpleging, waarin de leden het laatste woord hebben. Zij beslissen uiteindelijk over de begroting voor komend jaar, over de benoeming van bestuursleden, over het voorgenomen beleid. Dat leidt al snel tot een tamelijk formele vergadersfeer, maar dit jaar zorgde VPT-voorzitter Pieter Erkelens voor een kwinkslag hier en een relativerende opmerking daar. Nu en dan viel er zelfs wat te lachen. En in deze voor kunst en cultuur zware tijden sprak hij ook bemoedigende woorden. 'Laten we niet alleen donkere wolken zien,' zei hij. 'Laten we ook kijken naar mogelijke verbeteringen in de toekomst. Dat vraagt wel nieuwe creativiteit van ons allemaal.' Het bestuur toonde zichzelf in elk geval creatief met het idee om intermezzo's in te lassen tijdens de vergadering over activiteiten van de VPT in 2010. Het eerste intermezzo ging over het onderzoek naar duurzame armaturen, het EOS-project,

waar de VPT de motor van was. Frans Huneker, hoofd Technische Organisatie Muziektheater, legde uit waarom hij destijds meteen positief had gereageerd op het verzoek of zijn hoofd belichting Hugo van Uum, projectleider voor dit onderzoek zou kunnen zijn. Wat hem betreft is duurzaam handelen 'een morele plicht'. En in veel gevallen kun je er nog geld mee besparen ook. Hij riep ons op om hierin opbouwend te denken en te handelen. De overige drie intermezzo's gingen over de Praagse Quadriennale. Sofie Doeland en Lisanne Hakkers toonden de inzending van de studenten, Marloeke van der Vlugt vertelde over de stadswandeling die de vier Nederlandse vormgevers ontwikkelden voor de PQ, en Jim Klinkhamer leidde ons in vogelvlucht door de tentoonstelling van theaterarchitectuur. Vanuit de zaal hoorde ik verraste en waarderende geluiden.

Nieuw beleidsplan

De VPT gaat de komende jaren voor verbreding en verdieping. Doelstelling is om leden te werven over de volle breedte van de sector. De kracht van de vereniging is de diversiteit: zowel theatertechnici,

studenten, freelancers, vormgevers, architecten en adviseurs als bedrijven, schouwburgen, scholen, theaters, poppodia en ZZP'ers zijn lid. Kortom, zo divers als de sector zelf. Voor die verschillende leden is er een gedifferentieerd aanbod. De VPT denkt zo het huidige ledenaantal te kunnen vasthouden of zelfs uit te breiden. De vereniging wil zichzelf verder profileren als kenniscentrum, waar mogelijk en nodig in alliantie met andere organisaties. Met diverse hbo- en mbo-scholen is de VPT in gesprek over een collectief lidmaatschap voor studenten (en daar wordt positief op gereageerd). Louis Janssen (Theateradvies BV) stelde voor om in het bestuur een plek te reserveren voor een jongere, om de stem van de jongere generaties beter te horen. Dat voorstel kreeg bijval. Mede op een vraag van Robert Pronk (Silicon Theatre Scenery) werd gezegd dat de VPT serieus bekijkt welke rol zij kan hebben bij het realiseren van internationale stageplaatsen en uitwisseling - dus niet alleen 'theoretische' kennisoverdracht zoals bij themadagen maar ook praktische overdracht door mee te lopen in de praktijk. Frits van den Haspel (erelid VPT) vroeg waarom het verslag ►

Links de leden in de foyer en het VPT-bestuur, rechts voorzitter Pieter Erkelens. | FOTO: © ROB ACKET |

Links Frans Huneker, midden Marloeke van der Vlugt en rechts Els Wijmans. Op de pagina rechts Jim Klinkhamer, de uitreiking van de Zilveren Krommer aan JP van Ruitenbeek,

over 2010 met bijbehorende begroting niet behandeld werd in de vergadering. Het bleek dat formele goedkeuring niet nodig is, mits de leden het verslag ter inzage krijgen. Dat laatste is het geval. Isabel Nielen (iLo) vroeg waarom het beleidsplan niet verder kijkt dan 2014,

Presentaties

Na een korte pauze vertelde directeur Edwin van Balken van het DeLaMar dat hij in het eerste, korte seizoen al 250.000 bezoekers in huis heeft gehad. Dit seizoen hoopt hij dat nog te overtreffen. Hij is uiteraard trots op zijn theater maar meer

theaterzalen te bouwen, met bijbehorende foyers, voldoende kleedkamers (in de kelder) en alle noodzakelijke logistieke voorzieningen (trappen, liften, gangen, goederenlift, laadlos). Meijs' verhaal liep flink uit, maar was inhoudelijk interessant. Wim Prinssen (p | b theateradviseurs) ging dieper in op de beperkingen waarmee ze te maken hadden, zoals de beperkte vrije hoogte, het peil van de zaal, de inpassing van de orkestbak, de beperkte ruimte voor de lieren (opgelost met vier lierenkamers, lage rollenzolder). Tijdens de verbouwing was het gebouw tevens bouwplaats, want ruimte voor opslag of bouwketen was er niet. En terwijl de datum voor opening onwrikbaar vast lag, volgde een zeer strenge winter en ging de aannemer failliet. De maanden voor oplevering is dag en nacht doorgewerkt om alles op tijd af te krijgen. Reinout Gerlach (SIAP) gaf een korte presentatie over het elektronische akoestische systeem. De nagalmtijd in de zaal is 0,7 seconde, goed voor spraak maar te droog voor muziek. Langere nagalm wordt verzorgd door een computergestuurd systeem met presets voor nagalmtijden tot 6,5 seconde (kathedraal). Jammer dat we dit niet konden horen! Het systeem maakt

‘Met bijna 200 deelnemers was de rondleiding een logistieke krachttour’

immers de gevolgen van de cultuurbezuinigingen gaan we juist voelen op de langere termijn. Is het niet zinvol om een onderzoek te starten naar mogelijkheden en verwachtingen voor de toekomst? Pieter Erkelens antwoordde dat de VPT altijd een venster van drie jaar hanteert voor het beleidsplan. Juist in onzekere tijden kun je dan snel bijschakelen als het nodig is. Directeur Els Wijmans neemt wel het idee over om te inventariseren wat er aan onderzoek naar toekomstperspectieven gedaan wordt en wat de VPT daarin kan betekenen. Tot slot, de suggestie vanuit de zaal om volgend jaar te zorgen voor een zaalmicrofoon kreeg de instemming van de hele zaal.

nog op zijn medewerkers en de technische ploeg. Zijn hoofd techniek JP van Ruitenbeek zit vijftientig jaar in het vak en de ledendag was een uitgelezen kans om hem een Zilveren Krommer op te spelden. JP werd op het podium geroepen en was er trots op. Daarna was het woord aan architect Arno Meijs. Een grote uitdaging voor het ontwerp van de gevels was het realiseren van de gewenste moderne en open uitstraling, met behoud van de authentieke gevel aan de Marnixstraat. Hij liet zien hoe ze daarin geslaagd zijn en leidde ons daarna van onder naar boven door het gebouw. Binnen de ongelooflijke beperkingen van de locatie was het een complexe opgave om hier twee

Links Wim Prinssen en VPT-leden tijdens de rondleiding. Op de rechterpagina de lieren, de punttrekken op het lamellengrid, uiterst rechts het vallende doek.

en de compacte Composer desk op de toneelvloer. | FOTO'S: © ROB ACKET | FOTO COMPOSER: © STS |

gebruik van een processor, 60 versterkerkanalen en 150 luidsprekerkanalen (uiteraard onzichtbaar). Hiermee is nagalm mogelijk voor klassieke muziek, het systeem kan ondersteuning bieden aan 'zachte solisten', en het is ook nog een surround systeem voor theater en film (met Dolby Digital specificatie). Al die functies kunnen tegelijk worden benut.

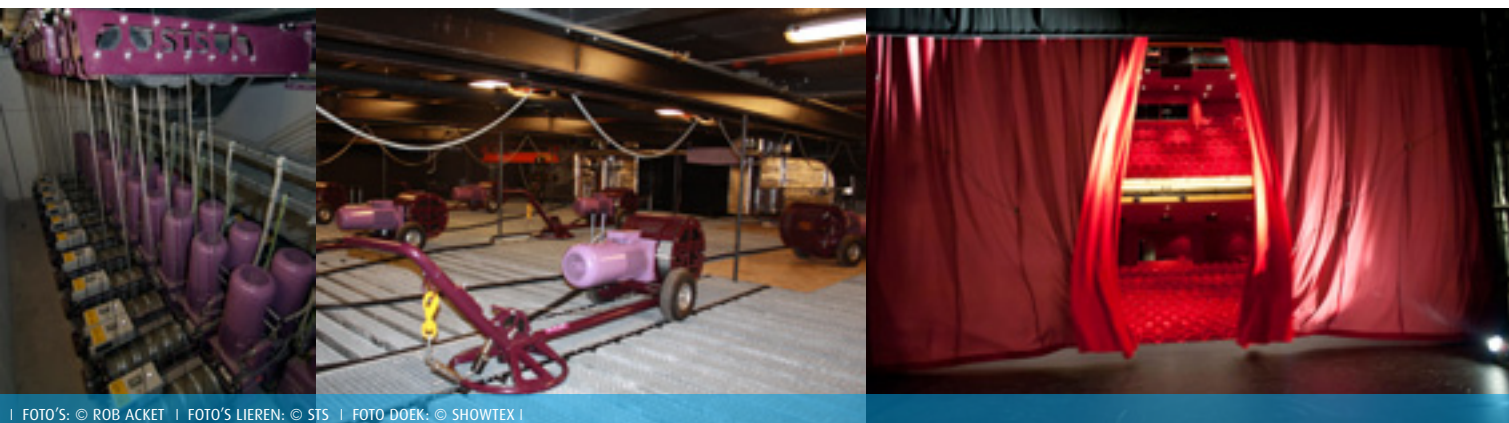
Theatertechnische installaties

Met bijna 200 deelnemers was het een logistieke krachttour om iedereen rond te leiden. Zelf mocht ik aansluiten bij JP, die ons om te beginnen langs de kleedkamers (26 in totaal) en de artiestenfoyer leidde. Tijdens de Musical Awards hadden ze hier 300 mensen backstage en moesten ze in zes 'shifts' eten. De laadlos heeft plek voor één trailer, de goederenlift werkt op spiralliften en heeft twee aparte vloeren. Een medewerker van Stakebrand zorgde voor toelichting: één vloer kan boven worden vergrendeld en is dan het zijtoneel in de Mary Dresselhuys Zaal. De tweede liftvloer kan vervolgens veilig zakken voor het overige transport. Alle logistiek van theater en horeca gaat langs deze ene plek - geen wonder dat een medewerker zich speciaal

met de planning bezighoudt. Vanwege het grote aantal deelnemers en in verband met de veiligheid, kon lang niet iedereen de rollenzolder bezoeken en de theatertechnische installaties bekijken. Daarom hier nog een korte beschrijving. STS heeft in het DeLaMar de trekkenwand, de vaste en beweegbare bruggen, het lamellengrid en de kettingtakels geleverd. De scenische installaties bestaan uit decortrekken, zij-, sluier-, wagner-, en punttrekken, aangevuld met geregelde kettingtakels. De Wagnerlier is een speciale ontwikkeling die als eerste lier op de markt een volledig vrije val mogelijk maakt (op de STS website staat een filmpje waar dit mooi op te zien is). De punttrekken werden vanwege de fraaie vormgeving zelfs op de centerfold in het tijdschrift Panorama geplaatst. Een bijzonder ontwerp (met typecertificering) vormen ook de liften bij de lichtkoven. Deze telescopische lift verdwijnt door zijn compacte bouwvorm makkelijk boven het zaalplafond. Tot slot, de SIL3-besturing is ook nog uitgerust met dubbele netwerken en processoren voor een hogere beschikbaarheid en de nieuwe compacte desks blijken in combinatie met de draadloze

units voor de bediening een uitkomst voor de beperkte ruimte op de toneelvloer. Alle presentaties op de ledendag waren verder kort en krachtig. Bas van Schelven (Lightco) presenteerde de spots die zij geleverd hebben (iedereen kon met zijn handen aan de Robert Juliat led-profielspot zitten), terwijl Enrico Daamen (Controllux) ons liet zien dat de ADB dimmerracks niet langs de trap omhoog konden en daarom via een in het dak gezaagd gat naar binnen zijn getakeld. Showtex had reden om trots te zijn op de doeken die zij hebben mogen leveren. En Jasper Ravesteijn (Audio Electronics Mattijsen) vertelde over de bijzondere band van drie generaties Mattijsen met DeLaMar: Joop Mattijsen werkte hier begin jaren vijftig in de tijd van Fien de la Mar, Johan Mattijsen verzorgde het geluid voor Wim Kan en Wim Sonneveld, en zijn zoons Roland en Eric hebben nu het nieuwe theater van geluid mogen voorzien). ◀

Sponsors van de ledendag waren PB Theaterradvisers, Silicon Theatre Scenery, Audio Electronics Mattijsen, Lightco, Controllux, Stakebrand, Showtex Nederland, SIAP en MK2 Audiovisueel

| FOTO'S: © ROB ACKET | FOTO'S LIEREN: © STS | FOTO DOEK: © SHOWTEX |